

**Drúzové na Golanách se loučí se zabitými
děťmi při raketovém útoku**

~

***Druze in Golan Heights say goodbye to
children killed in rocket attack***

***Drúzové na Golanách se loučí se zabitými
děťmi při raketovém útoku***

by

Štěpán Macháček

Radiožurnál, Plus / Český rozhlas

SYNOPSIS

Drúzové na Golanách se loučí se zabitými dětmi při raketovém útoku

Silná reportáž z okupovaných Golanských výšin o obrovské lidské tragédii. Zpravodaj Českého rozhlasu na Blízkém východě natáčel na místě loučení s dětmi zabitými při dopadu rakety na fotbalové hřiště. V příspěvku zaznamenal nejen výpovědi o samotném neštěstí, ale taky vůli lidí zůstat navzdory nebezpečí na místě. Reportáž plná emocí, která je ale zároveň citlivá k obětem i pozůstalým.

Druze in Golan Heights say goodbye to children killed in rocket attack

A powerful story from the occupied Golan Heights on a huge human tragedy. Czech Radio correspondent in the Middle East recorded a farewell for children killed when a rocket hit a football field. In the reportage, he shoots not only the testimonies about the disaster itself, but also the will of people to stay in place despite the danger. The story is full of emotions, but is also sensitive to the victims and survivors.

Drúzové na Golanách se loučí se zabitými dětmi při raketovém útoku

Silná reportáž z okupovaných Golanských výšin o obrovské lidské tragédii. Zpravodaj Českého rozhlasu na Blízkém východě natáčel na místě loučení s dětmi zabitými při dopadu rakety na fotbalové hřiště. V příspěvku zaznamenal nejen výpovědi o samotném neštěstí, ale taky vůli lidí zůstat navzdory nebezpečí na místě. Reportáž plná emocí, která je ale zároveň citlivá k obětem i pozůstalým.

Original script

Pohřební průvod uličkami města Madždal Šams vedou vousatí drúzští duchovní s bílými turbany. Za nimi jdou na místní hřbitov plačící blízcí dětských obětí a muži pak nesou nevelké bílé rakve. Na nich jsou fixou napsaná jména. Úzká ulice městečka v nadmořské výšce 1200 metrů je úplně plná. Madždal Šams je obývaný výhradně arabsky mluvícími drúzy, tedy příslušníky etnicko-náboženské menšiny.

„Je to pro nás naprostý šok a velká nespravedlnost. Tohle se tu stalo poprvé. Silný úder přímo do lidí.“ Daniel přichází s přáteli na oficiální část pohřbu přímo na fotbalovém hřišti. Sem dorazí i ministři izraelské vlády. Na Danielovi a ostatních je znát nejen smutek, ale i rozhořčení.

„Zabilo to spoustu dětí. Měly prázdniny, nikam nejely, všude je válka a tak si aspoň šly zahrát fotbal. Trošku na vzduch.“

Je tu i maminka s malým čtyřletým klukem. „Strašně se teď o děti bojím. V noci jsem vůbec nemohla spát. Kluk chtěl jít sám ven, ale to se mu teď nedovolila. Mám o ně strach.“

Paní Suzan má dva syny. Staršímu je osm, takže je to skoro vrstevník zabitých dětí.

„Pořád to nemůžu vstřebat, byl to šok, když jsme se dozvěděli, že to zabilo a roztrhalo děti. Už tu není bezpečno, aby se šly samy projít s kamarády ven.“

Obyvatelé Madždal Šamsu mají různé teorie, kdo za smrtelný raketový úder může. Ale v tuhle smutnou chvíli to pro ně není zas tak podstatné.

„Je válka, tak o tom nesmíme mluvit. Nevíme, jestli to byla chybná raketa z Izraele nebo z Libanonu. A je to vlastně jedno. Střílet mají vojáci po vojácích, ne po civilistech,“ připouští Daniel možnost, že raketa byla izraelská.

Madžid má zase jasno v souladu s informacemi od vlády. „Určitě to byla raketa Hizballáhu. Jsou to bandité, ostřelují nás pořád. Je to jasné.“

Na hřišti povolily dalšímu místnímu nervy. Opírá se do izraelské vlády a spílá jí za neschopnost ochránit zdejší lidi. Vyzývá také k ničivému útoku proti Libanonu. Místní i novináři se scházejí kolem kráteru v umělém trávníku fotbalového hřiště. Skroucené oplocení je těsně vedle branky, která vede k betonovému krytu. Tam už ale děti nedoběhly.

„Už jsem viděla hodně, ale nic tak hrozného jako tohle.“ Noga je vojenská lékařka a na místě výbuchu byla mezi prvními.

„Byla to jen jedna raketa, ale silný výbuch. Dvanáct dětí mrtvých a spousta zraněných. Byly tu maminky, hledaly v tom všem ty své děti, plakaly. Tohle si opravdu nezasloužily.“

Jedno ze 12 zabitých dětí se dlouho nedařilo najít. Džalá pracuje na zdejší radnici. „Já právě pracuju na radnici a večera jsme hledali skoro v čtyři hodiny, jako ráno, na kamerách. To dítě, které jsme

English script

The funeral procession through the streets of city Majdal Shams is being led by bearded Druze clergymen with white turbans. Walking behind them to the local cemetery are the weeping close relatives of the child victims. The men are carrying small white coffins with the children's names written with a marker on them. The narrow street of the town at the altitude of 1,200 metres is crowded. Majdal Shams is inhabited solely by the Arabic-speaking Druze, i.e. members of an ethno-religious minority.

"It's absolutely shocking and extremely unfair. This is the first time anything like that has happened here. A brutal strike against people." Daniel and his friends attend the official part of the funeral at the local football pitch, where ministers of the Israeli government arrive as well. Daniel and the others are obviously not only sad but also outraged.

"Lots of children were killed. They had their summer holidays and couldn't travel anywhere because there's war everywhere, so at least they went to play football – to be outdoors."

There is also a mother with a four-year-old son. "I am now terribly worried about my children. I couldn't sleep at night at all. My boy wanted to go outdoors by himself, but I didn't allow him to. I fear for them."

Mrs Suzan has two sons. The older one is eight, so he is almost the same age as the killed children. "I still can't believe it. It was a real shock when we learned it had killed and torn children to pieces. This place isn't safe anymore. Kids can't just go out with friends on their own."

The inhabitants of Majdal Shams have different theories as to who is to blame for the deadly missile strike. But at this sad moment, it is not so important for them.

"There's war, so we mustn't talk about it. We don't know whether it was a stray missile from Israel or from Lebanon. And it doesn't really matter. They should be shooting at soldiers, not at civilians," says Daniel, admitting that the missile was Israeli.

Majid thinks it's clear the information from the government is right. "It must have been a Hezbollah rocket. They are bandits! They keep bombarding us all the time. That's clear."

Another local loses his temper at the football pitch. He criticises the Israeli government, scolding it for its inability to protect the local people. He also appeals for a devastating attack against Lebanon. The locals and journalists gather around the crater in the artificial lawn of the football pitch. The twisted fence is right next to the gateway leading towards a concrete shelter, which the children didn't manage to reach.

"I've seen a lot but never anything as terrible as this." Noga is a military doctor and was one of the first to arrive at the place of the explosion.

"It was just one rocket but a huge explosion. Twelve children dead and many injured. There were mothers, looking for their children, crying. They truly didn't deserve this."

One of the twelve killed children couldn't be found for a long time. Djalal works at the town hall. "I work for the town hall and yesterday we searched for him for almost four hours – in the morning on

nemohli najít, naposledy jsme ho viděli tady. On nikam nešel. Vypadá to, že ta bomba spadla přímo na něj.“

Městečko Madždal Šams žilo až do sobotního večera poklidným životem. Ani po obrovské tragédii ale zdejší lidé nechtějí o evakuaci ani slyšet.

„I kdyby nám nabídli jiné místo, nikam nepůjdeme. Tady žijeme, tady je naše půda, naše vlast. Drúzové smýšlí takhle.“

Na rozdíl od jiných izraelských sídel na dostřel od Libanonu se tak tohle město nevyklidí.

Z Madždal Šams na Golanských výšinách Štěpán Macháček, Český rozhlas.

cameras. The child who we couldn't find was last seen here. He didn't leave. It seems that the missile hit him directly."

Until Saturday evening, the town of Majdal Shams lived a peaceful life. However, the locals won't hear of evacuation even after this tragedy.

"Even if they offered another place to us, we wouldn't go anywhere. We live here. This is our homeland. That's the way the Druze think."

Therefore, unlike other Israeli towns within firing range of Lebanon, this town will not become depopulated.

From Majdal Shams in the Golan Heights, Štěpán Macháček, Czech Radio.

